

Titlu original (eng.): Desert mistress

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
BIANCHIN, HELEN**

Magia deșertului / Helen Bianchin

Traducător: Luli Filipescu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2020.

ISBN 978-606-736-358-6

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „EL și EA “

HELEN BIANCHIN

Magia deșertului

Traducerea și adaptarea în limba română de:

LULI FILIPESCU

Editora și Tipografia

ALCRIS

Ultimele apariții ale colecției

“EL și EA”

1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei
1079	Madeleine Ker	-O căsătorie ca pe vremuri
1080	Leigh Michaels	-Un bărbat fără scrupule
1081	Elaine Raco Chase	-Al nouălea val
1082	Melanie Hurst	-Cântecul sicomorului
1083	Deborah York	-O viață împlinită
1084	Norma Daniels	-Prețul datoriei
1085	Janice Maynard	-Între două femei
1086	Mary Morgan	-Întâlnire furtunoasă
1087	Jane Ashton	-Micuta fugar
1088	Linda Adams	-Secretul lui Joe Elliot
1089	Jill Baker	-O femeie complicată
1090	Margaret Way	-Stăpânul din Malpara
1091	Joan Bramsch	-Vraja unei clipe
1092	Patricia Wilson	-Temporar, mireasă
1093	Lindsay Armstrong	-Micuta irlandeză
1094	Catherine Airlie	-Suflete încătușate
1095	Briana Pelman	-Nuntă sub ultimatum
1096	Cynthia Van Rooy	-Joc periculos
1097	Cynthia Harrod- Eagles	-Pe aripile iubirii
1098	Catherine Robinson	-Un seducător parșiv
1099	Anne Hampson	-Castelana
1100	Audrey Weigh	-Vânătoarea de bărbați
1101	Penny Jordan	-Pedeapsă și dragoste
1102	Lacey Dancer	-Pasiune și scandal
1103	Anne Hampson	-Croaziera disperării
1104	Jona Jeffrey	-Ce mai gătim astăzi?

Capitolul 1

Kristi făcu un ultim rețuș machiajului înainte de a se retrage puțin pentru a-și putea examina mai bine imaginea în oglindă. Rezultatul i se părea satisfăcător, dar se întreba dacă va fi suficient. Știa că toaleta ei va întoarce multe capete, dar se gătise așa pentru a atrage atenția unui anumit bărbat. Ceilalți nu aveau nicio importanță.

Rochia de mătase de culoare indigo avea o croială îndrăzneată care-i punea în evidență pieptul plin și talia subțire, lăsând să se întrevadă prin șliț picioarele lungi în ciorapi de mătase. O pereche de pantofi eleganți cu toc înalt completau ținuta.

Părul roșcat ondulat natural îi cădea în cascadă pe umeri și grație machiajului, ochii căprui cu sclipiri de chihlimbar

păreau mai mari, gura mai senzuală, figura mai delicată. Completă imaginea cu un ceas fin de aur, o brățară și cercei. Luând mulțumită mantoul și poșeta, părăsi apartamentul. Portarul hotelului îi chemă imediat un taxi și după ce dădu șoferului o adresă din cartierul Knightsbridge, Kristi se instalează pradă gândurilor, în timp ce mașina se strecura prin traficul capitalei.

În ciuda rezultatelor defavorabile primite de la guvernul britanic și australian, hotărâse să vină la Londra. Se săturase să aștepte și să audă în fiecare zi diferite persoane dându-i aceleași răspunsuri stereotipe. Ceea ce voia acum, era să acționeze. Șeicul Shalef bin Youssef Al-Sayed avea fără îndoială mijloace să declanșeze o acțiune decisivă. Acum un an, într-o situație similară, nu obținuse eliberarea unui ostatic? Mănată de speranța nebunească de a-l convinge să intervină în favoarea fratelui ei căzut prizonier, nu ezitase să-și rezerve un loc la primul avion care pleca spre Londra.

Trecuseră totuși cincisprezece zile de la sosirea ei în capitala britanică și Kristi nu obținuse nimic. Telefoanele ei rămăseseră fără răspuns, faxurile la fel. Avusese curaj să încerce să-l întâlnească pe șeic în birourile lui, dar nu reușise. Era un tip bine protejat, practic inaccesibil.

Din fericire, Kristi era prietenă cu Georgiana Harrington, fiica unui diplomat străin pe care o cunoscuse la pension,

care îi oferise ocazia să se apropie de șeic propunându-i să asiste la această serată a protipendadei. Dar n-ar fi fost posibil fără intervenția binevoitoare a lui sir Alexander Harrington, care îi obținuse o invitație.

Pretextând o indispoziție a Georgianeii care trebuia să-l însoțească la serată, sir Alexander întrebese la secretariatul șeicului dacă poate veni cu Kristi Dalton, în vârstă de douăzeci și șapte de ani, prietenă din copilărie a fiicei lui. După ce furnizase informațiile necesare serviciului de securitate al șeicului, obținuse o invitație pentru Kristi. Acum, tânăra australiană se ducea să-și întâlnească „protectorul”.

Taxiul ajunsese curând la eleganta reședință cu trei etaje a lui sir Alexander și câteva minute mai târziu, cu un pahar de limonadă în mână, Kristi se găsea față în față cu Georgiana și cu tatăl ei.

Ascultă cu o ureche distrată complimentele în privința toaletei, cu gândul la întâlnirea care urma să aibă loc. Stabilise în cele mai mici detalii modul cum va acționa și cuvintele pe care le va rosti.

– I-am cerut lui Ralph să pregătească Rollsul pentru ora cinci și jumătate, spuse sir Alexander. O să plecăm imediat ce termini băutura, scumpa mea copilă.

Pe Kristi o cuprinse o emoție ciudată când puse jos paharul

Respect pentru oameni și căuți

și Georgiana o îmbrățișă în semn de încurajare.

– Noroc, îi șopti prietena ei. O să-ți telefonez mâine. Și nu uita că luăm masa împreună.

O clipă mai târziu, elegantul Rolls condus de Ralph, șoferul familiei Harrington de mai multe decenii, pornea în direcția Berkshire, unde se găsea palatul șecului. După o oră de drum, mașina trecea prin porțile vastei proprietăți.

După ce Ralph prezentă gărzilor invitațiile, declinând identitatea lui și a pasagerilor săi, mașina se putu apropia de intrarea principală.

O a doua gardă îi primi pe musafiri pe peron, la coborârea din mașină. În aparență făcea parte din personanul casei a cărui livrea o purta, dar mobilul din mână și silueta athletică erau revelatoare.

Kristi, care se informase în amănunt despre gazda lor, știa că această gardă purta ca și celelalte, un revolver sub uniformă și era expert în artele marțiale.

După ce reușiră să treacă de peron, sir Alexander și însoțitoarea sa fură conduși la ceilalți invitați deja sosiți, într-un salon vast unde domneau luxul și eleganța. Pe pereții îmbrăcați în mătase puteau fi admirate oglinzi venetiene, tablouri semnate de maestri puse cu dibăcie în evidență de niște lumini difuze. Piesele de mobilier în stil francez erau cu siguranță de mare valoare; lemnul lor

strălucea în lumina candelabrelor de cristal, evidențiindu-le splendoarea.

Un bufet bogat stătea la dispoziția oaspeților și chelneri în uniforme circulau printre musafiri oferind platouri cu aperitive și băuturi. Din fundul salonului se auzeau în surdina acordurile muzicii, iar invitații vorbeau pe un ton scăzut. Kristi o salută politicos pe soția unui conte englez pe care tocmai i-o prezenta sir Alexander.

Apoi, privirea ei se roti plină de curiozitate prin sală.

Smochingul era ținuta de rigoare a bărbaților și Kristi recunoscuse stilurile celor mai mari case de modă văzând toaletele femeilor, splendid îmbrăcate și cofate. Doar se pricepea la așa ceva!

Privirea ei fu atrasă deodată de un bărbat înalt și impunător, a cărui siluetă trufașă se distingea cu ușurință dintre celelalte. Îl recunoscuse imediat: era șecul Shalef bin Youssef Al-Sayed.

Numeroasele fotografii pe care le văzuse în reviste nu-l avantajau deloc! Când îl vedeai în carne și oase, erai izbit de puterea impresionantă care se degaja din el, de magnetismul lui incontestabil.

Avea o înfățișare rasată, trăsături parcă sculptate cu dalta, păr negru și o piele închisă la culoare care îi trădau descendența paternă.

Din diversele articole pe care le căutase în reviste, Kristi aflase că șeicul era fiul unui prinț saudit și al unei englezoaice. După ce se supusese unei căsătorii conforme obiceiurilor musulmane și petrecuse scurt timp în palatul soțului ei, aceasta își luase din nou zborul spre Londra și deși dăduse viață unui fiu iubit, refuzase cu încăpățănare să se întoarcă să trăiască în țara unde femeile erau doar niște supuse ale bărbaților.

Gratie totuși frecventelor călătorii ale prințului la Londra, romanul de dragoste dintre cei doi nu luase sfârșit și numai moartea ei îi pusese capăt.

Tânărul Shalef, în vârstă de zece ani, fusese adus în Arabia Saudită de către tatăl său și integrat familiei sale arabe.

Astăzi, se apropia de patruzeci de ani. Cucerise o apreciere internațională datorită calităților sale de om de afaceri și după moartea tatălui său, numele lui devenise sinonim cu o imensă bogăție. Era un om pe care nu l-ai fi dorit dușman, gândi Kristi. Foarte elegant în smochingul lui, lăsa să se ghicească sub amabilitatea aparentă un caracter inflexibil. Ca împins de un instinct tainic, bărbatul întoarse capul în direcția tinerei femei care-l privea și timp de o secundă care ei i se păru o eternitate, privirile lor se înfruntară.

Kristi avu impresia că sala și ocupanții ei dispăruseră, în timp ce ea rămăsese singură, expusă ca și cum ar fi fost

goală sub privirea intensă a șeicului. În timpul acestei examinări rapide, fu cuprinsă de tulburare străbătută de fiori din cap până-n picioare.

Niciun bărbat nu-i dăduse vreodată sentimentul că este vulnerabilă. Dar acum, asta i se întâmpla, derutând-o profund.

Dacă un alt bărbat și-ar fi permis s-o studieze astfel, i-ar fi răspuns cu aceeași monedă, pentru ca apoi să se arate disprețuitoare. Dar nu-și putea permite un asemenea lux cu șeicul Shalef bin Youssef Al-Sayed.

Timp de o clipă, observă ceva cinic în expresia lui. Apoi, el fu obligat să-și îndrepte atenția spre un alt invitat, care îl saluta cu vădită deferență.

Kristi, care începuse ca fotograf portretist în studioul părinților săi, la Double Bay, era o bună observatoare. Cu un interes exclusiv profesional, cel puțin așa voia să se convingă, continuă să-l examineze pe șeic care stătea de vorbă cu un invitat, studiindu-i gura senzuală, privirea pătrunzătoare și felul dezinvolt de a se mișca și vorbi. În aparență, șeicul Shalef bin Youssef Al-Sayed părea destins. Mișcărilor lui trădau însă un bărbat temperamental, de care era indicat să stea la distanță. Să-l aibă drept dușman pe acest om, însemna să înfrunte un mare pericol.

– Kristi, spuse sir Alexander întorcându-se spre ea,

permite-mi să ți-i prezint pe Annabel și Lance Sherwsbury.

Tânăra se întoarce, adresând un surâs călduros însoțitorului ei.

– Kristi Dalton, se adresa acesta perechii de lângă el. O foarte bună prietenă din Australia.

– Veniți din Australia! exclamă Annabel ca și cum era vorba de cine știe ce ținut primitiv. E fascinant. Locuiți la o fermă?

– La Sydney, preciză politicoș Kristi. Un oraș cu peste cinci milioane de locuitori. Fermele se numesc ranch-uri și suprafețele lor se întind pe sute de hectare.

– Sute de hectare?

– Da. Supravegherea vitelor și controlul savanelor se realizează cu avionul sau cu elicopterul.

– Brrr! făcu interlocutoarea ei. Căldura aceea îngrozitoare și praful... fără să mă mai gândesc la șerpi! N-aș putea trăi pentru nimic în lume acolo!

Kristi o examinează cu un ochi critic, remarcând manierele afectate, ținuta sofisticată și machiajul pretentios. În timp ce aprecia că femeia voia să pară de treizeci de ani deși trecuse bine de patruzeci, măritată cu un aristocrat, o voce gravă răsună brusc în spatele ei:

– Sir Alexander...

Tânăra tresări și se întoarce pentru a fi prezentată gazdei lor.

Bărbatul purta o cămașă din humbacul cel mai fin, un costum de seară cu o croială ireproșabilă și fiind atât de

aproape de el, îi simți mirosul proaspăt al săpunului de mosc și al apei de toaletă.

Fără voia ei, fu atrasă irezistibil de gura lui, de conturul ei senzual, întrebându-se surprinsă ce ar simți dacă buzele lui s-ar lipi de ale ei. “Plăcerile paradisului sau chinurile iadului, în funcție de dispoziția în care s-ar afla”, îi șopti o voce interioară. Avea în el ceva crud, care era atrăgător și totodată amenințător. Era un bărbat care iubea femeile și le seducea, era sigură, dar nu era genul care se lăsa „domesticit” de niciuna.

El păru să-i ghicească gândurile, fiindcă zări o licărire ironică în ochii lui cenușii, singura trăsătură revelatoare a ascendenței britanice.

– Domnișoară Dalton, spuse el salutând-o curtenitor.

Ea răspunse politicoș:

– Domnule Al-Sayed...

El o privi măsurându-i cu nonșalanță fizicul. Furioasă și stânjenită din cauza acestui examen insolent, Kristi își stăpâni cu greu mânia. Apoi, privirea amuzată a gazdei se întoarce spre sir Alexander.

– Georgiana e suferindă, după câte am înțeles? zise el.

– M-a rugat să vă transmit scuzele ei, răspunse diplomatul.

E foarte dezamăgită că nu poate participa la această serată.

– Sper că își va reveni repede, declară șeicul înclinând